

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш мизости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. і. пл. Домбровського (Хорунджини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Чехи про Русинів.

Орган чеських реалістів «Čas» помістив вступну статтю «Ku příjezdu rusinských studentů», в якій пише:

Не можна заперечити, що серед великої мізерії, недостатків та хиб нашого Славянства, ми Чехи межі всіма славянськими народами стараємо ся найбільше о загальні, братерські, славянські зносини та плекаємо взаємини з ними з усіх найпостійніше.

Однак Русини були доселі в сих наших змаганнях мачошиними братами. Суспільність, вихована «Narodni-mi List-ами» не знала нічо про них, бо «Narodni Listy» стояли на становиску оспорюваня естествованя Русинів, а виюювали в круг читателів пересвідченє, що у східній Галичині живуть, з виїмкою деяких «фонетикарів», самі Росіяни.

Чеській суспільности тим способом заслонено очі на дійсність. А прецінь руский нарід в Галичині і на Буковині має свідому, народну окремішність, не уважає себе ніяк великоруским, управляє своїми власними силами, а серед тяжких обставин, з почесною витривалістю і енергією поле питомої культури і ся праця видала вже плоди, які звернули вже на себе увагу світа (вистарчить назвати Драгоманова).

Що є поступового та народного в життю галицьких Русинів, се стоїть під руско-українським стягом; Росіянами видає себе гурток консерватистів, що є представителями клерикалізму та скостенілого ретроградства. Москальофільство межі Русинами в Галичині рівнає ся народному нігілізмови, який в часах, коли був понекуди сильніше, здержав поступ народа о десятки літ, а в Угорщині привів руский народ на край цілковитої народної смерті.

Народне пробудженє межі галицькими Русинами при кінці 18. а з початком 19. столітя та єго живий зріст в р. 1848. збув ся виключно на підставі руского языка та зі свідомістю самостійности руско-українського народа.

В Галичині проявило ся таке москвофільство за абсолютизму Баха, так само, як в Угорщині, а надіяло ся оно спасеня народа лише при помочи Росії. Она й приходила в виді грошевих підмог, які в останніх часах постійно зменшали ся і зменшують ся, бо в Росії переконали ся про постійну безуспішність сеї підпори. І так в вісімдесятих літах 19. столітя визначні провідники москвофільства перевели доказ своїх переконань: вивандрували до Росії.

Від сеї доби недомагає москвофільство в Галичині на політичнім поли, а вже зовсім на культурнім: не має у своїх рядах ані одного, бодай лише середного писателя, а плекає «літературу» головню передуванем російських писателів на своїм жаргоні. Так само москвофіли в Галичині — лише з малими виїмками — не знають справно по великоруски: кілька своїх часописий, які ще при помочи Росії удержали ся, видають жаргоном, змішаним зі старославянського, російського, руского і

польского. Сей жаргон є правдивому Росіянинови невиносимий і тому намагають ся москвофіли бодай одну свою часопись (дневник «Галичанін») писати справдішною великорускою мовою — який однак на кожний спосіб ще далеко до літературного, російського языка.

Також в останнім подвизі руских студентів грали москальофільські студенти рівнодушну роллю та прилучили ся до сеї величезної більшости студентства донерва значно пізнійше. Нема дивоти, що ось такий елемент тішить ся підпорою «Narodni-x List-ів»: прецінь «N. L.» явно жертвують своєю приязнью всякому назадництву.

Приїзд руских студентів дав прецінь нагоду чеському загалови, щоби провидів та поучив ся про розміри та змагання руского народа не лише в Галичині (де єго живе 3 мільони), але і про тяжке положенє 18 мільонів Українців в Росії та їх змагання за волю свого народа та языка в свободній, федеративній Росії. Чеський загал мусить освідомити ся з тим, що руский нарід не хоче бути змосковценим, а наші приятелі російського абсолютизму будуть мусіли приникнути, що з уст руских студентів будуть виходити тяжкі закиди на гнет їх земляків в Росії.

А руским студентам прибуде в Празі таке духове покріпленє, яке під впливом модерних та поступових, чеських течій, одержали Словаки, Хорвати, Словінці і др. Не сумніваємо ся, що се здорове сімя, яке нова чеська відомість і література розсіває від декілька літ у прочім Славянстві, найде плідну почву в душах симпатичних сипів сего угнетеного, але живо до сили досьпіваючого, руско-українського народа.

Вісти з Америки.

Про політичне положенє в новім краю пише американська «Свобода»:

Сполучені Держави пів. Америки доходять скоро до верхка своєї могутости. На поли промислу і торгівлі, як показують річні правительственні справозданя, осягнули оні перворядне місце, їх воєнна і торговельна маринарка уступає лише перед англійскою (має 15 мільонів тон повму), а в державній касі було при кінці 1901. року 581,000,000 долярів готового гроша! — Ніодна держава в світі не може похвалити ся такими успіхами і богатствами, ні в одній з них не проявляє ся таке горячкове житє і добробит. Правда, що супротив безграничної волі, яка ту панує, ще всего того за мало, але най американський нарід прокине ся ліпше, най вирве правліне з рук несовісних політикерів, най зрозуміє свою силу і задачу, тоді Спол. Держави стануть ся зьвіздою і взірцем для всіх народів землі. А що американський нарід дійсно будить ся і прозирає, о тім нема сумніву. Великі робітничі організації, часті і численні політичні збори і віча, які останніми часами відбувають ся по всім краю, переповнені школи, різні гарні проекти по соймах і в конгресі, се все ворожить много доброго і зове ся голосом загалу. Ось і тепер шість стейтів: Мічіган, Колорейдо, Монтана, Орегон, Айдаго і Новада старають ся, аби конгрес скликав конвенцію конституційну в

квестві вибору сенаторів союзних. Ходить о се, щоби сенатори були вибрані не через сойми поодиноких стейтів, як доси, але через загальне голосованє. Треба при тім згадати о однім з параграфів конституції Спол. Держав, котрий каже, що на жаданє двох третин всіх стейтів, конгрес мусить скликати конвенцію конституційну, а єї ухвали стають ся правосильними, ваколи будуть прийаті через три четвєртини всіх стейтів. Если сей проєкт удасть ся здійснити, в такому случаю мільонери, котрі засідають в тенаті Спол. Держав, будуть змушені посунути ся тай зробити місце правдивим заступникам народа. — З Істмійским каналом ще не можуть упорати ся. Як звісно, конгрес прийав договір, заключений між міністром Гейом і лордом Понсефотом, в справі Нікарагуанського каналу, та о много дешевшим був би канал Панамський, який перед кількома роками хотіло перекосати французьке товариство, але збанкрутувало при тій роботі. Оно тепер хоче продати той недосвідлий канал Спол. Державам за 40 мільонів долярів.

На Кубі — як можна було передвидіти, вибрано президентом Т. Е. Пальму. Говорять, що коли дали єму знати о висліді голосованя, першими єго словами було зазначенє свого приятного становища супроти Сп. Держав. Новий президент обійме свій уряд від 1. марца с. р.

Філіппинські острови від кількох місяців прибрали вигляд зачумленої країни. Окружені довкруги воєнними кораблями, щоби борони Боже не надійшла повстанцям яка моральна або материяльна підмога, міста, місточка і села вилюднені, рільництво підупало, жителі криють ся по лісах, горах і недоступних яругах, а по краю вештають лише очайдухи, розбишаки і американське військо. Репортери доносять до амер. газет, що в Мавілі і на побережах слідне ще якесь житє, рух і добробит, але в глибині островів панує така нужда, якої ми не в силі собі уявити. Жителі прямо пухнуть з голоду, або гинуть наче мухи. Словом, доля філіппинських островів не ріжнить ся нічим від долі бурських републик. Ту і там варварство; ту і там борці за свята волю приведені до жебрачої торби і нищені безощадно. Сумний початок XX столітя!

Ворохобня в Венезуелі і Колумбії вмісто притихати, зміняє ся в дійсну ревелюцію. Виравді правительство оголосило, немов би ворохобники давню піддали ся або сіли маком, та мимо того телеграми що дні доносять о нових зусиллях і кровавих битвах. І мабуть ворохобня в тих двох краях так довго не притихне, доки Кастро, президент Венезуелі, самозванець і великий мантий не буде скинений з президентури.

Д О П И С И.

3 Праги

(Конець).

А тепер перейду до житя молодіжи. Щож вона? — Веде дальше начату роботу — читає, учить ся; В саях викладових витають ю Чехи оплесками і грімкими: «Na zdar» працює на університеті і поза ним. Тамтого тижня були ми на сходинах в товаристві «Slavia» і слухали відчиту Словінця про сумні та невідрадні відносини Словінців на поли політичного та просвітнього житя — в дискусії зійшлося на пан-

славизм і в тім напрямі широка розвинула ся дискусія, в котрій і ми брали живу участь, вияснюючи, як ми панславизм розуміємо і на який панславизм годимо ся. В четвер 24. січня перший раз ми публично інформували Чехів академиків (були і студентки) про нас. Обширно і докладно говорив тов. Брик про самостійність і відрубність нашої мови опираючись на філологічних і антропологічних доказах. В дальшій часті говорили інші товариші про відроджену літературу, її головні напрями і її характер. Забивав голос також п. Розвада (про котрого я згадував у першій дописі), котрий переводячи різкі пліччя між народом російським а русько українським звернув передовсім увагу на елемент деспотизму Росії а елемент волі, індивідуалізму, демократизму нашого народу. Се перший крок, за ним піде дальша успішна робота. Ось і нині одержали ми прозьби від товариства техніків, щоб ми на їх сходинах 29. січня дали відчит про нинішнє положенє нашого народу. Ми подумали про наше окреме товариство (поки що ми вписались до товариств фахових т. е тов. правників Všeherd і до поодиноких труп філософічної «Jednoty»), що має посити назву: «Українська громада в Празі» і має стати осередком і огнищем нашого життя і дати своїм членам моральну і матеріальну підмогу. Устав уже випрацьований переводить ся на чеськи, вскорі подасть ся єго до властий.

Наша громада рішила дати спільно з академіками з Пшибраму вечерницю в честь Шевченка; буде се тут, в осередку життя Славян величне святю найбільшого поета серця Славяньщини. Пова працею і наукою, при сприячій нам від самого приїзду майже весняній погоді звідуюмо історичні пам'ятки міста і околиці — проводжені Чехами — а поза тим читаємо спільно наші українські часописи (котрих редакціям за безплатне їх присиланє складаємо прилюдно горячу подяку), ловлячи кожду звістку з дорогої рідної землі, заспівавмо инколи нашу сумно-звучну пісню, та тихим словом згадуємо наш рідний край, нашу рідню та прочих братів-гайдамаків.

В. П.

З Відня.

Справді не знаю, чи плакати, чи сьміяти ся з того шалу чи там безконечного безглуздя наших тверджіків-ренегатів. Ні, ту треба тільки дивуватись, до якого занепаду може дійти чоловік Кицули ся найперше до Праги і нуж прищурювати ся до Чехів, хотіли деякі вислати ся навіть до їх товариства, та якось так дістали «по носі», що облизують ся до тепер. Але то їх не привчило. Десь вихопив ся гаспадин Геровський (шкода, що не можна всадити в єго імя сьвятого «ъ») і зачав «протестерувать» проти ненависної української молодіжи. Але і той взяв облизня. — Також і в Кракові домагали ся на гвалт кнута, бо розвочали авантюру, але на жаль

не вдоволено їхньому бажаню. Та їм мало ще того. Ославивши себе в той спосіб між иньшими Славянами, забажали також дати пізнати ся Німцям. Треба знати, що у Відни кацапи ще менше чують під собою ґрунту, як у нас дома. Ту просто сьміють ся над ними, кепкують з них, і глядять на них, як на найвеличавіші окаяні хрунів. Навіть самі Великороси (не знаю, чи всі, але, що більша часть, я того певний) відвертають ся від них з погордою. Не лиш, що деякі не знають нічого про кацапський сиведрион «Букавіну», але є ї такі, що просто не хочуть подавати їм руки, що цурають ся ними, яко огидними зрадниками власного народу. А що уже говорити про иньших Славян! То і не диво, що наші «русскі» Галилейці давили в собі злобу та месть і зачали оглядати ся за жертвою, на котрій могли би зігнати свій гнів. І звернули ся, розуміє ся, проти своїх найтяжших ворогів проти тих, котрі змусили їх поопускати свої носри і вилізти на божий сьвіт на сьміх та сором, проти тих, котрі приневолили їх до сецесії. Приключка найшла ся скоро. От, нині с. в. в поне-ділок 27. січня мали відбути ся публичні збори в справі нашого університету. На тих зборах прибіццями явити ся і иньші народности. Се кацапам не в смак. Тож постановили за всяку ціну розбити ті збори. В поміч прийшла їм ще одна обставина. Ото поліція заборонила публичні збори, тож комітет скликав довірочні збори на підставі §. 2. на 7. годину. О 7. годині являє ся маса народу і Українців і иньших народностей. Тимчасом нам обявляють, що правительственный комісар розвязав довірочні збори. Питаємо ся, що таке, а нам розказують такі річі, що ї вірити не хоче ся. Ото зібрало ся троха студентів-Українців в сали, де мали відбути ся збори, аж ту сунуть кацапи з гаспадином Вергуном, коренним Великоросом знід Городка і г. Кіндійом, таким самим питоменним Москалем з Галичини на чолі. Позасідали за столи і нуж балакати. Та ба! Приходить комісар і жадає від них запрошень. Розуміє ся, они не хочуть. Жадає, щоб онустили салю. Они не мають. Но і очавидно збори розвязані, позаяк на них можуть бути лише люди за запрошеннями. Як лише оголосив комісар розвязанє зборів, кацапи мало не вискочили зі шквіри з радости. Гукнули передовсім грімке: «браво!» а опісля понесла ся — зовсім невдатно — пісня «На матушке, на Волгѣ».

Допняли євого, розбили наші збори. Наші хлопці походили троха громадою по улиці та і розплились, постановивши скликати публичні збори за дозволом ректорату. На улиці заріло ся поліцією. Прийшло їх два відділи, замкнули більші входи до університету, поховали ся по корчах, в кутиках домів — Господи! я думав, що се що найменше революція. Біг з вами, панове! Ми і не думали про нічо лихе...

А я тепер питаю ся тебе, українська суспільносьте: Quo usque tandem?... Доки будеш терпіти те поруганє від власних виродків? Гей,

чи не час уже взяти ся виполоти до решти сей бурян, що зріс на нашій ниві?!...

З бюджетової комісії державної ради.

При нарадах над етатом міністерства просьвіти, які тепер ведуть ся в бюджетовій комісії, правительство натрапило на найбільші труднощі. Ведуть ся дуже пильні переговори з німецькими та чеськими послами в справі університетів на Моравії, щоб дотичну формулку могла прийняти так ческа, як і німецька сторона. З правительственных кругів запервають, що на случай, коли би ріжниця, які до тепер єствують между правительством а Німцями в справі моравських університетів, не дали вирівнати ся в комісії — кабинет д-ра Кербера виснує з того відповідні консеквенції і громадно подасть ся до димісії.

В дальшій ході вчерашньої дискусії, по референції пос. Стажиньскім забирали голос пп. Стірк, Мальфаті, Вукевич, а опісля промовляли пос. Барвіньський і Романчук.

Пос. Барвіньський жадав від міністра просьвіти більшої опіки для археологічних скарбів і пам'яток у східній Галичині, та помноженя числа членів консерваторских відділів для східної Галичини і при номінаціях тих членів більшого чим доселі, узглядненя Русинів. Домагав ся дальше субвенції для співзацього товариства «Боян» у Львові, яка плекає руску музику більшого числа стипендій для руских артистів і літератів.

Пос. Романчук жалувє ся, що Русини одинокі серед усіх народів Австрії не заступлені в міністерстві просьвіти урядником-Русином, котий інтереси їх науки і языка вимагають окремої репрезентації. Жалував ся дальше на упослідженє Русинів в шкільництві. На 9 краввях інспекторів є лише два Русини, а також в кравевій раді шкільній в Галичині на 9 членів знов лише два Русини. Між окружними шкільними інспекторами число Русинів є незначне, а польські інспектори жадають, щоб навіть в руских людських школах рускі діти, навнаки основним законам і краввому законів, не лише учили ся по польски, але також, щоб по польски поправно промовляли, а се іде на кошт їх загального образованя. Бєсідник жадає дальше, щоб після чеського взірця утворено в Галичині руску секцію шкільної ради краввої, вже хотіли з сеї причини, що Галичина що-до величини адміністративної території становить unicum в цілій Европі.

Пос. Романович полемізує з пос. Романчуком. Розводить ся над історією повстаня галицької краввої ради шкільної на підставі ухвал сойму, які відтак прийняли за підставу цісарське розпорядженє з р. 1867. Є се автономічна, кравева справа, яку так само чеський сойм полагодив, ухвалюючи розділ чеської ради шкільної.

АНТІН КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Перед кладкою.

Приходить жінка.

— Ти вже вернув Місю?

— Вже...

— Ну і що-ж? добре?...

Пригортаєть ся до мене. А підомною аж ноги угинають ся.

— Нема грошей.

— Нема?

Я мовчу. Починаю ходити зрозпучений по кімнаті.

— Місю, Місюню, хтож бачив гризти ся так! Преці мусить який бути. Нема, то дістанеш деінде.

— Де дістану? Ну, скажи, де дістану?

— Та преці...

— Не можу дістати. Чуєш, не можу! Я був, просив — нема. Не буду-ж жебрати...

— Страх, який ти непорядний! Мізерних двадцять левів не позичиш,

— Та я вже й не журю ся тим. На тепер мушу деь позичити. Але потім що буде? Се мене вбиває, се доводить мене до шалу. Подумай собі, що місяця більше і більше, нарешті забракне кредиту... І що-ж тоді зробимо! Коби ще ми самі! Ми жили би якось! Але мати моя хора, братчики малі! Що-ж вони винні! Що-ж ти винна, моя ти коханенька, що мучиш ся так, що бідуюш зі мною.

— Та не гризи ся, не гризи ся, якийсь то буде.

— Не буде, не буде! Стоймо близько руїни. І я вас усіх мушу потягти за собою. А що найгірше нема виходу ніякого і найменшої навіть надії, аби положенє наше поліпшило ся... І то кого, кого я так мучу! Тих, що люблю так страшно! Свою жінку, свою матір, братів...

— Та що ти мене мучиш? Бачиш, як би не те, що ти гризеш ся, мені не було би се таке прикре...

— Що ти мені говориш, що?...

Удавш, силувш себе бути спокійною. О, бо що ти гірше мучиш ся ніж я, я знаю се... Ми могли би бути щасливі, якби я не мав родини при собі, жили би як так. А ти бачиш, що є причиною нашої нужди, знаєш дуже добре, лише ти за ніжна, за сильно мене любиш, аби робити мені докори: «через твою родину я мучу ся!» А ти не знаєш, що те твоє мовчанє, той німий твій жаль ще більше мене болить. Тай ще тому, що він такий безнадійний...

— Місю...

— Не говори до мене так лагідно! Недобра!... О, бо як би ти добра, ти замучила би мене своїми докорами, ти сказала би мені, що се я винен, що якби не я і не моя родина, ти була би щаслива! Якби ти добра, ти признала би ся, що невидиш мою матір, моїх братів, мене, всіх нас, бо ми затроїти тобі жить! Бо ти мусиш нас страшно ненавидіти!... Я знаю се! Лише вроджена ніжність не дозволяє тобі признавати ся із сим...

— Місю, Місю, що ти говориш, Місю...

— Олю... Олю...

І ми зайшли ся обоє таким шаленим риданєм, таким розпучним, таким безнадійним...

Коли ми стямили ся троха, я глянув на годинник: одинацята.

Виходжу на місто — фактора нема. Здибаю ся з одним товаришем.

Чого я такий сумний? Як бавлю ся...

Нуджу ся... страшно нуджу ся...

Розумієть ся!... В такий норі ще не нудити би ся... Маю яких знакомих?...

Ні...

А, се дуже прикро... Особливо чоловікови, що привик до духового життя, прикро, коли не має з ким поговорити, розірвати ся, вимінати своїх думок... Він жалувє мене дуже...

Щож робити, коли годі інакше...

І ходимо, ходимо сюди то туди. Я люблю його товариство, але нині... Аж ось бачу, стоїть фактор. Пе-

Лондон, 29. січня. Daily Chronicle доносить, що Англія прирєкла Америці, що в случаю, коли би прийшла до успіху європейська коаліція против Америки, она прилучить ся до Сполучених Держав.

Білгород, 29. січня. З причини великої агітації в краю, залоги у всіх більших містах стоять в поготові. Командант чинної армії ген. Стрєчкович ввів інтерпєляцію в сенаті, чому офіцерам в деяких місцевостях не виплачують правильно платні. Уважають се протєстом військових сфер против дальшого обниження військового бюджету.

Лондон, 29. січня. Величезну сензацію в цілій Англії викликала вчєрашня заява лєрда Бельфур-а в палаті громад, що голєндеке правительство урядово розпочало кроки в сираві интервенції на рїч мира в полудневій Африці та що англїйске правительство возьме під розвагу се продовженє. Догадують ся, що голєндеке правительство постуває в порозуміню з провідниками Бурів в Європі і тїшить ся, що мир стане заклучений з честю для Англії.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

Товариство взаїмних обезпечєнь «Дністер» в протягу року 1901 видало 101.751 важних по-

ліс на суму 104,142.099 К з премією 927.700 К 88 с. — В 1900. році було 84.765 важних поліс на суму 89,159.867 К, з премією 771.687 К 46 с. Прибуло в році 1901 більше о 16.986 поліс, 14,982.232 К обезпеченої вартєсти і 156.013 К 42 с. премії.

Шкід в році 1901 було 1021 случаїв, з того виплачено до кінця року 1007 відшкодовань, в 9 случаях здержано єще виплату з причини доходженє судових, а 5 шкід з причини, що лучились в остатних 3 днях грудня, а не могли бути перед кінцем року виплачені. Сума всіх тих шкід разом з коштами ліквідації і надгородами за рахунок (вчисляючи і 14 зарєзервованих в сумі 6365 К) вносить brutto 542.317 К 84 с., з того відтрутивши часть реасєкуровану остало на власний рахунок 262.390 К 71 с.

В році 1900 за 865 шкід виплачено 455.617 К 29 с., з того оставало на власний рахунок 218.355 К 30 с.

Фонд резервовий з днем 31. грудня 1901 досягнув квоти 386.402 К 83 с., в році 1900 вносив 311.530 К 11 с. збільшив ся отже сєго року о 74.862 К 72 с.

Фонд емеритальний побільшив ся сєго року о 16.829 К 22 с. і вносить з днем 31. грудня 1901 47.753 К 76 с.

Дальше з приемністю подаємо до відомости, що з надвизки сєгорїчної по дотованю

резерви премійної до 43% і фонду резервового після приписів статута рєшта обернєсь на звороти членам в висоті 8% уплаченої премії року попереднього.

Близші дані і замкненє рахунків за рік 1901 подасть ся до відомости по засіданю Ради Надзираючої.

Львів, дня 25 січня 1901.

(Рїльський банк у Львові).

Дня 29. січня. За 50 клг.

Пшєниця готова 8-20—8-50. Пшєниця нова 0-00—0-00. Жито готовє 6-50—6-80. Жито новє 0-00—0-00. Овес на обрїк 6-70—7-00. Овес новий 0-00—0-00. Ячмінь на пашу 5-25—5-75. Ячмінь броварн. 6-50 7-00 Рїпак новий 13-75—14-00. Лєнїянка 11-00 — 11-85 Горох на пашу 7-75—6-06. Горох до варєня 8-80—12-50. Вика 6-75—7-50. Бобик 6-00—6-25. Грєчка 6-50—6-75. Кукурудза нова 5-60—5-90. Кукурудза стара 5-80—6-00. Хмїль за 56 клг. 0-00—0-00. Копїюшина червона 50-00—62-00. Копїюшина біла 45-00—80-00 Копїюшина шведска 50-00—80-00. Тимотка 30-00—36-00.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна Небувала, гензацийна програма! від 1. до 16. счня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

- 1) Увертура (Рєклямограф). 2) The Gomers, спів з електричними демонстраціями. 3) Awata, незрівняний жонглєр. 4. Chester Iohustone, феноменальний американський цикліст. 5) Mourdiny, король вломавачів. 6) Орлеанська дївица, найбільший і найгарніший образ американського біоскопу. 7) Орхєстра. 8) Брата Адам, модерністичний акт гімваст. 9) Carmen, італїйска субретка. 10) Mr. Rudolfi, артист в концертном свистаню в пальці. 11) Riogoku, славна япаньска дружина. 12. Орхєстра. 13) 15 білих медведїв, 4 пси, 1 кїнь. 14) Марш.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєнє. В недїлю і сьвята два представлєня. Що пятницї High-Life представлєнє. Бїлети вчаснїше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Вже вийшов

Альманах руско-українських богословів. Прєхороше виданє на велїновім паперї стоїть лишє 3 корон.

Чистий зиск призначений на заповоговий фонд академиків.

Замовлєня приймає п. З. Сунко, Львів, Рїнок ч. 10. П. п. і друкарня п. Вл. Шийковського, Львів, Копєрника ч. 5. — Також книгарня Тов. Наук. ім. Шевченка, Львів, Чарнєцког ч. 26.

МУРОВАНІЙ ДІМ

з офіцинами, садом і огородом в БЕРЕЖАНАХ (ч. 4. побіч ставу) продам сєйчас за 4.000 зр. Зголошеня приймає Редакция «Руслана».

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах, якщо гарна прикраса комнат і картини: Верєцагіна, Шевченко в домовині і Слєстьона, Шевченкова могила. Можна дістати через адмінїстрацію «Руслана» з перєсылкою за 1 кор. 60 сот.

ілюстрований калєндар на 1902. рік.

Цїна 1 кор. без перєсылки почтової; з перєсылкою о 10 сот. більше. Замовляти у Сеня Горука у Львові, площа Дємбронського ч 1. «ТОВАРИЩА» можна набувати також у всіх Фїліях «Народної Торговлі».

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Table with columns for 'до Львова' and 'зі Львова', listing train numbers, departure times, and destinations like Krakow, Berlin, and Lviv.

ЗАМІТКА: Перя рїчна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский рїзнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті видають бїлети їзди: звичайні бїлети агенції часописий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсмава ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а бїлети звичайні і вслїкі инші, тарифи, ілюстрованї провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне п. к. залїзниць держав них (ул. Країських ч. 5. в подвірїю, сходи II, дверї ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Advertisement for Bank Hypothecary (Банк Гіпотечний) featuring decorative borders and text about deposits and interest rates.